

[Socialministeren.]

sagde før, at vi næsten ikke var kommet et skridt videre. Det er, fordi det ærede medlem hænger sig i en bestemt procentstørrelse, nemlig 40 pct. Jeg gør her opmærksom på, at hvis det, vi måler i forhold til, er steget, så bliver 40 pct. af dette også mere. Et simpelt regnestykke viser, at hvis vi beregner 40 pct. af 100, bliver resultatet 40, men hvis vi beregner de 40 pct. af 200, bliver det 80. Det skulle det ærede medlem tænke på i stedet for at hænge sig i en enkelt brøk. Har arbejderne haft fremskridt lønmæssigt set, så har pensionisterne også, selv om procenten står stille.

(Kort bemærkning).

Chr. Madsen: Jeg hænger mig kun i den internationale dækningsprocent, fordi jeg mener, at det er det eneste måleinstrument, vi har, der er noget værd, og fordi vi er forpligtet til at overholde den. Når vi skal vurdere, hvordan det går med pensionerne, mangler vi et måleinstrument, men hvis socialministeren kan finde en anden form, er det mig ligegyldigt. Jeg mener blot, at folketingset må have krav på til et hvilket som helst tidspunkt at kunne se, hvordan pensionerne ligger i forhold til indtægtsstigningen som helhed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Niels Mørk: Jeg foreslår, at de fire lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om en nærmere kontakt mellem folketingsets medlemmer og den videnskabelige forskning [af Knud Bro m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. I) findes i tillæg A. sp. 701, fremsættelsen i tidenden. sp. 558).

Sagen sattes til forhandling.

Bomholt: Jeg kan henholde mig til de bemærkninger, jeg fremstatter ved forslaget behandling i sidste folketingsår.

Hvad det fremtidige arbejde angår, vil det vel være rimeligt, om det folketingsudvalg, der nedsættes, via ministeren indkalder forskningens fællesråd til en drøftelse af de samarbejdsmuligheder, der kan tænkes gennemført.

Ib Thyregod: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Guldberg, er syg, skal jeg på dennes vegne gøre nogle enkelte bemærkninger i anledning af genfremsættelsen af dette forslag til folketingsbeslutning. Jeg skal naturligvis ikke gentage de synspunkter, som blev fremsat ved første behandling i forrige folketingsår, og hvor mit parti ligesom andre partier tog et vist forbehold over for forslaget udformning, men samtidig gjorde opmærksom på, at der bag forslaget lå den rigtige tanke, at der burde være en bedre kontakt mellem folketingset og videnskabsmændene.

Må jeg fra et område, jeg selv har beskæftiget mig med, nævne, hvorledes man savner en kontakt mellem videnskaben og folketingset. Jeg tænker her på støjproblemerne. Lægevidenskaben har gjort opmærksom på, at støj i høj grad er et problem, som påvirker os medicinsk på mange måder, og samtidig har man fra teknisk side gjort opmærksom på, at det er muligt at foretage støjdempering på de forskellige områder. Der er altså både fra lægevidenskabelig og fra teknisk-videnskabelig side gjort opmærksom på problemerne, men det har endnu ikke givet anledning til nogen lovgivning.

Det, som kan siges om den udformning, som forslaget har fået, er for det første dette, at der er problemet: hvorledes er stillingen i forhold til den gruppe, der her er tale om, de videnskabsmænd, som skal være medarbejdere i denne kontakt? Er det de rigtige videnskabsmænd, vi får fat på? Er vi sikre på, at vi får det, som man ville kalde den objektive sandhed, at vide, og findes der overhovedet en eksakt sandhed inden for videnskaben? Det er naturligvis et af problemerne; man kan sige, at der er også problemet: hvis man nu etablerer